

2det Afsnit.

Bemærkninger og Oplysninger til de af Folketings-Udvalget afgivne foreløbige Bestemmelser og Spørgsmaal.

1. Hvad angaar Bestemmelsen om, at Frijsenvold Fiskegaard i Fremtiden ikke maa anvendes til kommerciel Fangst af Laks og Ørred kan bemærkes:

Der vil derved være opnaaet en betydelig Forbedring af det ovenfor liggende Fiskevand, ligesom det maa antages, at det vil være til stor Gavn for den Del af Laens Fiskebestand, der som Laks og Ørred aarlig vandre op fra Habet for at naa op til Vegepladserne, der findes i en begrænset Del af det ferske rindende Vand. — begge Dele dog kun under den Forudsætning, at samtidig, de nu ved Gudenaen og i Randers Fjord herskende Fiskeriforhold forbedres i en meget væsentlig Grad, saa at ikke Fiskeriet i de forskellige Vandstrækninger dels kommer til fuldstændigt at umuliggøre Fangst af Laks og Ørred i den ovenfor liggende Del af Laen, dels føres paa en saadan Maade, at Gudenaens Fiskebestand ganske ødelægges.

Dette maa forebygges ved:

- Passende Fredningstider.
 - Rigeligt Oplyn ved Fjord og La.
 - Visse Redskabsbestemmelser.
 - Fuldstændig Laasning af den Vandstrækning, der findes mellem Randers og Fiskegaarden o: ved at Staten for denne Stræknings Vedkommende opretholder sin ved Købet af Fiskegaarden erhvervede Ret til at hindre andre i at spærre Vejen for Laksens og Ørredens Opgang.
 - Udfkætning og Opdrætning (i 1. Aar) af Laksæyngel i saa stor Stil som mulig, da Bestanden er meget for lille.
2. Til Bestemmelsen om at gøre Fredningstiden ens for alle de i Loven omhandlede Vand og sætte den til Tiden fra 1. Oktober til 1. Januar, kan bemærkes:

Den Simplifikation, der derved vil finde Sted med Loven, er ikke saa stor, som man kan fristes til at tro. Kontrollens Arbejde vil selvfølgelig lattes noget, og navnlig vil det være en virkelig Forbedring med Hensyn til Kontrollen med, at Laks og Ørred ikke købes og sælges i Fredningstiden.

Hvad det angaar at sætte den fælles Fredningstid til at være fra 1. Oktober—1. Januar, skal det oplyses, at der ved denne Forlængelse ikke vindes det ringeste til Fordel for Laksen, men kun for Ørreden.

Man kan for Laksens Skyld lige saa godt holde sig til den i Ferskvandsfiskeriloven (26. Marts 1898) fastsatte Fredningstid 1. November—1. Januar.

I Oktober kan det nemlig ikke sikkert paaregnes (jfr. Afsnit I), at der vil gaa en eneste gydefærdig Laks op i Laen. Bestanden maa derfor tænkes formeret ved det — stundom ringe — Antal Winterlaks, der gaa op i December. Denne Tanke vil vise sig illusorisk, medmindre der oppe i Laen holdes Fred hele Aaret igennem — men ved den Foranstaltning er den fælles Fredningstid opgivet, bortset fra den Uret, der derved vilde tilføjes Lodsejerne ved Laen.

Skal der være en fælles Fredningstid, maa den selvfølgelig være saa lang som paa det Sted i Laen, hvor den længste Fredning udfordres, og dette vil for Fiskerne i Almindelighed medføre en meget alvorlig og tilmed unødvendig Ulempe.

I det foreliggende Regeringslovsforslag er der netop ved at dele Vandssystemet i forskellige Litra med forskellige Fredningstider taget Hensyn til at forringe denne Ulempe paa Steder, hvor den ikke vil være nødvendig.

Skal der forandres noget hert o: skal Ulemperne ramme det mindst mulige Antal Fiskere og Lodsejere, maa man hellere gaa den modsatte Vej og opstille flere Vandinddelinger, hver med den Fredningstid, som den netop har behov (jfr. Afsnit III). Denne Udvej vil som sagt nok besværliggøre Kontrollens Arbejde noget, men dog ikke i uovervindelig Grad.